

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 22. juna 2023. godine
Br. ref.:RK 2217/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI35/23

Podnosilac

Pajtim Shabani

**Ocena ustavnosti rešenja [PN. br. 1047/2022]
Apelacionog suda Kosova od 13. oktobra 2022. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija, i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Pajtim Shabani, sa prebivalištem u Podujevu, koga sa punomoćjem zastupa Shpend Bokshi, advokat u Prištini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje [PN. br. 1047/2022] od 13. oktobra 2022. godine Apelacionog suda Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud) u vezi sa rešenjem [PKR. br. 43/21] od 30. avgusta 2021. godine Osnovnog suda u Prištini, Departman za teška krivična dela (u daljem tekstu: Osnovni sud).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda, kojim se navodi da su podnosiocu zahteva povređena osnovna prava i slobode zagarantovane članom 24. [Opšta načela], stav 4., članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa stavom 3. člana 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavu 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 10. februara 2023. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 16. februara 2022. godine, predsednica Suda je, odlukom [br. GJR.KI35/23] i odlukom [br. KSH.KI35/23], imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Gresa Caka-Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Safet Hoxha.
7. Dana 28. februara 2022. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva i Apelacioni sud Kosova o registraciji zahteva.
8. Dana 7. juna 2023. godine, Sud je razmotrio preliminarni izveštaj koji je predložio sudija izvestilac i jednoglasno izneo preporuku Veću za razmatranje da zahtev proglasi neprihvatljivim.

Pregled činjenica

9. Iz spisa predmeta proizilazi da je, 29. januara 2021. godine, Osnovno tužilaštvo u Prištini, Departman za teška krivična dela (u daljem tekstu: Osnovno tužilaštvo), podiglo optužnicu [PP/II. br. 405/20] kojom su podnosilac zahteva i okrivljeni R.M. optuženi za saizvršilaštvo u izvršenju krivičnog dela „Otmica“ iz tačke 3 stava 2 člana 191. u vezi sa članom 31. [Saizvršilaštvo] Krivičnog zakonika Kosova br. 06/L-074 (u daljem tekstu: KZK). U obrazloženju optužnice, Osnovno tužilaštvo je istaklo da je 19. maja 2020. godine primilo krivičnu prijavu Policije Kosova, Policijske stanice Glogovac (u daljem tekstu: Policija Kosova), uz sumnju da su podnosilac zahteva i R.M. izvršili krivično delo „Laka telesna povreda“ iz stava 2 člana 294. KZK-a.
10. Dana 27. jula 2022. godine, podnosilac zahteva je Osnovnom sudu, podneo zahtev za odbacivanje optužnice [PP/II. br. 405/20], od 29. januara 2021. godine, Osnovnog tužilaštva, ističući da je postupak koji je prethodio podizanju optužnice od strane

Tužilaštva sproveden u suprotnosti i uz bitnu povredu odredaba Zakonika br. 04/L-123 o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu: ZKPK).

11. Što se tiče prigovora na dokaze, podnosilac zahteva je istakao da je Osnovno tužilaštvo postupilo u suprotnosti sa stavom 6 člana 132. ZKPK-a, dodajući: „... nije pozvalo ni okrivljenog ni njegovog branioca da učestvuju u istražnim radnjama predviđenim [Zakonikom o krivičnom postupku], stoga je nečinjenjem ozbiljno povredio odredbu člana 61 [stav] 3 [Zakonika o krivičnom postupku], koja propisuje: „Branilac ima pravo da blagovremeno bude obavešten o mestu i vremenu preduzimanja istražnih radnji, da u njima učestvuje i razmatra spise i dokaze koji se odnose na slučaj u skladu sa ovim zakonikom“.
12. Podnosilac zahteva je dalje smatrao da mu je: „...uskraćeno zakonsko pravo da učestvuje u određenim istražnim radnjama“ (niti je obavešten o mestu i vremenu sprovođenja), stoga, navedeni dokazi nisu prihvatljivi i treba da se odvoje iz spisa predmeta, kao što je propisano u odredbi člana 249. [stav] 4 [Zakonika o krivičnom postupku], jer: „Neprihvatljivi dokazi iz spisa se odvajaju i zatvaraju. Takve dokaze Sud čuva odvojeno od drugih dokumenata i dokaza. Neprihvatljivi dokazi ne mogu se razmatrati ili koristiti u krivičnom postupku, sem u slučaju žalbe protiv odluke o prihvatljivosti“. Da su oni neprihvatljivi može se primetiti i na osnovu sadržaja odredbe člana 128. [Zakonika o krivičnom postupku] gde se navode okolnosti pod kojima se iskazi ne mogu koristiti, konkretno tačka 1,4“. Podnosilac zahteva se takođe poziva na tačke 1 i 2 stava 1 člana 249. i stav 2 člana 257. KZK-a.
13. Ovim zahtevom, podnosilac zahteva ističe da optužnicu treba odbaciti, jer nije opisano krivično delo prema zakonu, ističući: „U optužnici je samo opisan događaj, dok nedostaje glavni element krivičnog dela otmica iz člana 191. [Zakonika o krivičnom postupku], što je motiv ili namera izvršenja ovog krivičnog dela. U ovoj odredbi je dobro opisana namera izvršenja krivičnog dela [...]. Stoga, pošto se nigde ne pominje namera izvršenja ovog dela, radi se o povredi odredbe člana 245. [stav] 6 tačka 6.3. [Zakonika o krivičnom postupku] i optužnica mora da se odbije“.
14. Dana 30. avgusta 2022. godine, državni tužilac je podneo pismeni odgovor na zahtev za odbacivanje optužnice podnosioca zahteva, kojim je tražio od Osnovnog suda da istu odbije.
15. Dalje je naglasio da tvrdnje navedene u zahtevu podnosioca zahteva nisu održive i da je optužnica podignuta na osnovu zakonskih odredbi definisanih ZKPK-om i ista je potkrepljena dovoljnim i prihvatljivim dokazima koji se nalaze u spisima predmeta.
16. Dana 30. avgusta 2022. godine, rešenjem [PKR. br. 43/21], Osnovni sud u Prištini, Departman za teška krivična dela, je odbio zahtev podnosioca zahteva za odbacivanje optužnice i prigovor na dokaze Osnovnog tužilaštva, kao neosnovan, ističući: „... pošto se predsednik veća uverio da su okrivljeni razumeli optužnicu, njima je data mogućnost da se izjasne o krivici ili da se izjasne da nisu krivi, u kom slučaju su se okrivljeni izjasnili da se ne osećaju krivim za krivično delo koje im se optužnicom stavlja na teret. [...]
Pošto okrivljeni nisu priznali krivicu, Sud je obavestio okrivljene o njihovim pravima u skladu sa članom 245. stav 6 [Zakonika br. 04/L-123 o krivičnom postupku], koji obuhvata: „pravo da podnesu prigovore na dokaze navedene u optužnici; pravo da podnesu zahteve za odbacivanje optužnice i pravo da podnesu zahteve za odbacivanje optužnicu u slučaju da ne opisuju krivično delo predviđeno zakonom“.
17. Osnovni sud je u obrazloženju ocenio da zahtev podnosioca zahteva u ovoj fazi krivičnog postupka za odbacivanje optužnice u vezi sa krivičnim delom u saizvršilaštvu „Otmica“

ne može da se usvoji: „...iz razloga što iz dokaza priloženih uz optužnicu postoji osnovana sumnja da je okrivljeni Pajtim Shabani, u saizvršilaštvu sa okrivljenim [R.M.], izvršilac krivičnog dela za koje se tereti [...]. Na osnovu dokaza kojima raspolaže sud i koji su napred navedeni, do ove faze postupka, smatra se da postoji osnovana sumnja da su okrivljeni izvršioци krivičnih dela za koja se terete optužnicom, a u cilju potpunog i pravičnog utvrđivanja činjeničnog stanja bez prejudiciranja okončanja postupka, a samim tim i razjašnjenja materijalne istine, sud će u toku sudske rasprave izvesti sve predložene dokaze u skladu sa odredbama na snazi ZKPK-a“.

18. Dana 24. septembra 2022. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu protiv rešenja Osnovnog suda, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, i njegovog prava zagaranovanog Ustavom, sa predlogom da: (i) Apelacioni sud usvoji žalbu podnosioca zahteva; i (ii) preinači rešenje [PKR. br. 43/21] od 30. avgusta 2022. godine Osnovnog suda i da sve dokaze iz prigovora optužnice odvoji iz spisa predmeta i zatvori; i (iii) da odbaci optužnicu [PP/II-405/20] od 29. januara 2021. godine Osnovnog tužilaštva, kao nezakonitu.
19. Podnosilac zahteva je u žalbi smatrao da Osnovni sud „nije odlučio prema zakonu, jer nije primenio mnoge imperativne odredbe [Zakonika o krivičnom postupku], postupajući u suprotnosti sa stavom 1 člana 8. ZKPK-a. Pored toga, on je dodao da je državni tužilac u prethodnom postupku zanemario odredbe koje obavezuju okrivljenog da sa svojim braniocem učestvuje u postupku kao ravnopravan, ističući da je optužnica podignuta u suprotnosti sa odredbama člana 128., tačke 1,2 i 4 stava 1 člana 249., stav 2 člana 257. i člana 415. ZKPK-a.
20. Podnosilac zahteva je u žalbi pokrenuo i pitanje ustavnih povreda, smatrajući da su ožalbenim rešenjem povređene i odredbe stavova 1. i 4. člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava.
21. Što se tiče obrazloženja Osnovnog suda da se: „Zahtev okrivljenog za odbacivanje optužnice i prigovora na dokaze ... ne može usvojiti, zato što iz dokaza priloženih uz optužnicu postoji osnovana sumnja da je okrivljeni u saizvršilaštvu ... izvršilac krivičnog dela koje mu se stavlja na teret“, podnosilac zahteva je smatrao da „nije sporno da postoji osnovana sumnja da je tuženi Pajtim Shabani, u saizvršilaštvu sa tuženim [R.M.], izvršio krivično delo otmica iz člana 191. 2.3 u vezi sa članom 1. KZ-a. Ali to nije bio predmet osporavanja optužnice. Sud nema ni jednu jedinu reč obrazloženja o tome zašto ove odredbe nisu primenjene ili da Tužilaštvo nije bilo dužno da ih primeni“.
22. Dana 13. oktobra 2022. godine, rešenjem [PN. br. 1047/2022], Apelacioni sud je odbio kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje [PKR. br. 43/2021] od 30. avgusta 2022. godine Osnovnog suda, ističući da je: „...na osnovu činjeničnog stanja optužnice dokazano da postoji dovoljno dokaza koji potkrepljuju osnovanu sumnju da su okrivljeni počinili krivično delo za koje su optuženi, dok za sada nema ubedljivih argumenata i koji ne sadrže nijedan od pravnih osnova zbog kojih se optužnica može osporiti, kako to propisuju odredbe člana 250 stav 1 tačke 1.1, 1.2, 1.3 i 1.4. ZKPK-a“.
23. Što se tiče navoda podnosioca zahteva u žalbi da dokazi predloženi u optužnici ne potkrepljuju osnovanu sumnju da je podnosilac zahteva izvršio krivično delo koje mu se stavlja na teret, Apelacioni sud je istakao: „Ti navodi ne sadrže ništa konkretno osim osporavanja optužnice na opšti način, stoga, krivični postupak se nalazi u fazi nakon podizanja optužnice i da li će biti dokazana njihova krivica ostaje da se razmotri u narednim fazama krivičnog postupka i na glavnom pretresu slučaja da bi se ocenili i navodi branioca u pogledu elemenata krivičnog dela“.

24. U nastavku obrazloženja, Apelacioni sud je ocenio da je Osnovni sud: „[...]...*dao opširne razloge za osnovanu sumnju o osporenim dokazima i pravilno je utvrdio da postoji dovoljno dokaza prihvatljivih u pravno-proceduralnom smislu, bazirajući se na dokazima iz spisa predmeta da iz radnji opisanih u optužnici sada postoje bitni elementi krivičnog dela za koje je optužen, te da postoji dovoljno dokaza koji utvrđuju osnovanu sumnju da je izvršeno krivično delo za koje se tereti okrivljeni, dok su navodi branioca okrivljenog sada neosnovani da nema dovoljno dokaza za utvrđivanje osnovane sumnje, te da u suštini nijedan od njih ne sadrži dokaze koji bi utvrdili suprotno od optužnice, tako da i zahtevi o odbacivanju optužnice imaju pravni osnov*”.

Navodi podnosioca zahteva

25. Podnosilac zahteva navodi da su mu osporenim rešenjem Apelacionog suda povređena osnovna prava i slobode zagarantovane članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a.
26. Sud prvo primećuje da u vezi sa uslovom prihvatljivosti njegovog zahteva, odnosno uslovom iscrpljenosti pravnih sredstava, podnosilac zahteva ističe: „*Osporeno rešenje nije meritorno, ali je procesne prirode, pa se ne može smatrati pravosnažnim rešenjem, jer krivični postupak za konkretan slučaj nije okončan i u toku je. Što se tiče ovog postupka, iscrpljena su sva zakonom dozvoljena pravna sredstva i ne postoji mogućnost iscrpljivanja vanrednih neefikasnih pravnih sredstava kao što je utvrđeno u slučaju Ustavnog suda br. KI112/19, podnosilac zahteva: Ilir Kabashi*“.
27. Podnosilac zahteva navodi da mu uopšte nije data prilika da ospori dokaze optužnice/tužioca tokom istražnog postupka. S tim u vezi, podnosilac zahteva se poziva na slučajeve Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP): [Hummer protiv Nemačke, br. 26171/07](#), presuda od 19. jula 2012. godine, stav 38; [Luca protiv Italije, br. 33354/96](#), presuda od 27. februara 2001. godine, stav 39; [Solakov protiv bivše Jugoslovenske Republike Makedonije, br. 47023/99](#), presuda od 31. oktobra 2001. godine, stav 57). U smislu tog navoda, podnosilac zahteva ističe: „*Član 31.4 Ustava i član 6.3. d EKLJP-a obavezuju sudove da optuženi/podnosioci zahteva ispituju ili zahtevaju da budu saslušani svedoci optužbe/tužilaštva*“, i s tim u vezi se poziva na sudsku praksu ESLJP-a, odnosno na slučajeve: [Trofimov protiv Rusije, br. 1111/02](#), presuda od 4. decembra 2008. godine, stav 33 i [Sadak i drugi protiv Turske \(br. 1\), br. 29900/96](#), presuda od 17. jula 2001. godine, stav 67).
28. Podnosilac zahteva takođe smatra da nemogućnost da isti prisustvuje ispitivanju svedoka od strane Tužilaštva i kao posledica njegove nemogućnosti da iste ispita, predstavlja povredu stava 4. člana 31. Ustava u vezi sa stavom 3. člana 6. EKLJP-a. S tim u vezi, podnosilac zahteva se poziva na slučajeve ESLJP-a: [Popov protiv Rusije, br. 26853/04](#), presuda od 13. jula 2006. godine, stav 188; [Bocos-Cuesta protiv Holandije, br. 54789/00](#), presuda od 10. novembra 2005. godine, stav 72; [Wierzbicki protiv Poljske, br. 24541/94](#), presuda od 18. juna 2002. godine, stav 45 i [Vidal protiv Belgije, br. 12351/86](#), presuda od 29. oktobra 1992. godine, stav 34.
29. Podnosilac zahteva u nastavku dodaje: „*Članom 9. [Zakonika o krivičnom postupku] je propisano da okrivljeno lice i državni tužilac u krivičnom postupku imaju status ravnopravnih strana; okrivljeno lice ima pravo i može da daje izjave o svim činjenicama i dokazima koji ga okrivljuju i da iznese sve činjenice i dokaze koji mu idu u prilog. Lice ima pravo da zatraži od državnog tužioca da pozove svedoke u njegovu ime i ima pravo da ispita svedoke optužbe ili da traži da oni budu ispitani, kao i pravo na prisustvo i ispitivanje svedoka odbrane, pod istim uslovima koji važe za svedoke optužbe, kao što je zagarantovano članom 31.4 Ustava*“.

30. Što se tiče obrazloženja osporenih rešenja Osnovnog suda i Apelacionog suda, podnosilac zahteva ističe: „[Osnovni] sud ne daje nikakav razlog zašto je odbijen zahtev okrivljenog za neprihvatljivost dokaza [...]. Stoga, nema obrazloženja zašto su odredbe [Zakonika o krivičnom postupku] na koje se pozvala odbrana u suprotnosti sa optužnicom (i u ovom zahtevu) neosnovane. One se čak ni ne pominju u obrazloženju predmetnog rešenja u suprotnosti sa članom 31. Ustava [...]. Kao i Osnovni sud, ni Apelacioni sud ne daje nikakav razlog za tvrdnje odbrane da su povređene odredbe [Zakonika o krivičnom postupku] koje se navode u prigovoru na optužnicu i u ovom zahtevu. Čak ih ni ovaj sud uopšte ne pominje. Generalno, obe sudske instance su postupile u suprotnosti sa članom 8. stav 1 [Zakona o krivičnom postupku]“.
31. Na kraju, podnosilac zahteva se poziva na jedan drugi slučaj, odnosno rešenje [PKR. br. 300/2017] od 6. decembra 2017. godine Osnovnog suda, doneto u postupku odbacivanja optužnice, čiju je kopiju podneo Sudu, i s tim u vezi, istakao: „[...] U drugom slučaju, ali slično ovom, Osnovni sud u Prištini je usvojio prigovor na dokaze pribavljene tokom istražnog postupka i iste je smatrao kao nedozvoljene dokaze u korist okrivljenog, što se nažalost nije desilo u slučaju podnosioca zahteva“.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

USTAV REPUBLIKE KOSOVO

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

„1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda. 3. Suđenje je javno, osim u slučajevima kada sud, iz posebnih razloga, smatra da je isključivanje štampe ili javnosti, u korist pravde, ako bi njihovo prisustvo moglo naškoditi javnom redu ili nacionalnoj sigurnosti, interesima maloletnika, ili zaštiti privatnog života stranaka u postupku, na zakonom propisan način.

4. Svako ko je optužen za krivično delo ima pravo da ispituje prisutne svedoke i da zahteva obavezno pojavljivanje svedoka, veštaka i ostalih lica, koja mogu razjasniti činjenice.

5. Svako ko je optužen za krivično delo će se smatrati nevinim, sve dok se ne dokaže njegova/njena krivica, u saglasnosti sa zakonom.

6. Besplatna pravna pomoć će se omogućiti svim licima koja za to nemaju dovoljno sredstava, ako je takva pomoć neophodna za obezbeđivanje efikasnog pristupa pravdi.

7. Sudski postupci koji se odnose na maloletnike se regulišu zakonom, poštujući posebne uredbe i procedure za maloletnike.

EVROPSKA KONVENCIJA O LJUDSKIM PRAVIMA

Član 6

(Pravo na pravično suđenje)

[...]

3. Svako ko je optužen za krivično delo ima sledeća minimalna prava:

[...]

d. da sam ispituje ili zahteva ispitivanje svedoka optužbe i da se prisustvo i sasušanje svedoka odbrane odobri pod uslovima koji važe i za svedoka optužbe;

[...]

KRIVIČNI ZAKONIK BR. 06/L-074 REPUBLIKE KOSOVO

Član 31. Saizvršilaštvo

„Kad dva ili više lica zajednički izvrše krivično delo učestvujući u izvršenju krivičnog dela ili bitno doprinoseći njegovom izvršenju na neki drugi način, svako od njih je odgovoran i biće kažnjen kaznom propisanom za to krivično delo“.

Član 191. (Otmica)

1. Ko otme ili zadrži nekog u nameri da ga ne oslobodi pre nego što primi novac, imovinsku ili kakvu drugu korist za sebe ili drugog, ili u nameri da prinudi zadržano ili drugo lice da nešto uradi ili da se uzdrži od neke radnje ili da nešto pretrpi, kazniće se kaznom zatvora u trajanju od jedne (1) do deset (10) godina.

2. Kad je krivično delo iz stava 1. ovog člana izvršeno pod jednom ili više sledećih okolnosti, izvršilac će se kazniti kaznom zatvora u trajanju od tri (3) do dvanaest (12) godina:

2.1. izvršilac je pretio žrtvi smrću ili izazivanjem ozbiljnog oštećenja zdravlja;

2.2. izvršilac je izvršio delo kao član grupe;

2.3. izvršilac je delo izvršio koristeći oružje, opasno oruđe ili drugi predmet podoban da izazove teške telesne povrede ili da ozbiljno naruši zdravlje;

2.4. izvršilac je delo izvršio protiv ranjive žrtve.

3. Kad je krivično delo iz stava 1. ovog člana izvršeno pod jednom ili više sledećih okolnosti, izvršilac će se kazniti kaznom zatvora u trajanju od petnaest (15) godina zatvora ili kaznom doživotnog zatvora.

3.1. izvršilac je delo izvršio kao član organizovane grupe;

3.2. izvršilac je naneo tešku telesnu povredu ili izazvao smrt otetog lica u toku izvršenja dela.

4. Za potrebe stava 1. ovog člana, smatra se da je lice koje je otelo ili zadržalo dete, postupalo bez pristanka deteta.

5. Ako izvršilac dobrovoljno oslobodi oteto lice pre nego što budu ispunjeni zahtevi radi kojih je izvršio otmicu, kazna se može ublažiti.

ZAKONIK Br. 04/L-123 O KRIVIČNOM POSTUPKU REPUBLIKE KOSOVO

(stavljen van snage Zakonikom br. 08/L-032, objavljen u Službenom listu 17. avgusta 2022. godine)

Član 8 (Načelo nezavisnosti sudstva)

1. Sud je nezavisan u svom radu i odlučuje na osnovu zakona.

2. Sud donosi odluku na osnovu dokaza koji se ispitani i utvrđeni na glavnom pretresu.

Član 61
(Prava branioca kao zastupnika okrivljenog lica)

1. Branilac ima ista prava koja po zakonu ima i okrivljeno lice, osim onih koja su izričito rezervisana lično za okrivljeno lice.
2. Branilac ima pravo da slobodno razgovara i vodi prepisku sa okrivljenim licem pod uslovima koja garantuju poverljivost.
3. Branilac ima pravo da unapred bude obavešten o mestu i vremenu preduzimanja bilo kakvih istražnih radnji, da u njima učestvuje i da pregleda zapisnike i dokaze koji se odnose na predmet u skladu sa odredbama ovog zakonika.

GLAVA IX
POKRETANJE ISTRAGA I KRIVIČNOG POSTUPKA

1. FAZE KRIVIČNOG POSTUPKA

Član 68
Faze krivičnog postupka

Krivični postupak shodno Zakoniku o krivičnom postupku ima četiri (4) različite faze: istražna faza, optužnica i izjašnjavanje o krivici, glavni pretres i fazu pravnog leka. Krivičnom postupku mogu prethoditi inicijalne radnje koje je preduzela policija ili prikupljanje informacija u skladu sa članom 84 ovog zakonika.

Član 128
(Ispitivanje u prethodnom postupku)

1. Državni tužilac može tokom istrage da pozove svedoke, žrtve, svedoke saradnike, zaštićene svedoke i veštake da pruže informacije u saslušanju u prethodnom postupku od značaja za krivični postupak.
2. Državni tužilac može da dozvoli braniocu, žrtvi i zastupniku žrtve da učestvuju u saslušanju u prethodnom postupku.
3. Državni tužilac može da upita lice koje se saslušava o dokumentovanim ili materijalnim dokazima tokom saslušanja. Dokumentovani ili materijalni dokazi jasno će biti navedeni u svakom zapisniku, prepisu ili izveštaju o saslušanju.
4. Saslušanje u prethodnom postupku može da bude snimano putem tonskog ili optičkog zapisa, doslovno prepisano ili sumirano u izveštaj Snimak, prepis ili izveštaj mora da ispunjava uslove propisane glavom XI i prilaže se u spise predmeta.
5. Lice koja se ispituje u skladu sa ovim članom može kasnije da svedoči u prethodnom postupku ili u posebnoj istražnoj prilici.

Član 132
(Davanje iskaza u prethodnom postupku)

[...]

6. Državni tužilac daje okrivljenom, braniocu, oštećenom ili zastupniku žrtve pet (5) dana unapred pismeno obaveštenje o vremenu, datumu i mestu davanja iskaza u prethodnom postupku. Primerak obaveštenja se stavlja u spise.

[...]

Član 245 (Prvo saslušanje)

[...]

6. Sudija pojedinac ili predsednik veća obaveštava okrivljenog i branioca da pre drugog saslušanja moraju da:

6.1. podnesu prigovore na dokaze navedene u optužnici;

6.2. podnesu zahteve za odbacivanje optužnice kao zakonski zabranjene, i

6.3. podnesu zahteve za odbacivanje optužnicu u slučaju da ne opisuju krivično delo predviđeno zakonom.

[...]

Član 249 (Prigovor na dokaze)

1. Pre drugog saslušanja, okrivljeni može da podnese prigovore na dokaze navedene u optužnici po sledećim osnovama:

1.1. Policija, državni tužilac ili drugo vladino telo nisu na zakonit način prikupili dokaze,

1.2. Dokazi čine povredu propisa shodno glavi XVI. ovog zakonika.

1.3 Postoji jasna osnova za sud da utvrdi da su dokazi suštinski nepouzdati.

2. Tužilac će dobiti mogućnost da odgovori na prigovor usmenim ili pismenim putem. 3. Na sve dokaze na koje je podnesen prigovor, sudija za prethodni postupak, sudija pojedinac ili sudsko veće izdaje pismenu odluku kojom se prihvataju ili isključuju dokazi.

4. Neprihvatljivi dokazi će se isključiti iz spisa i biti zapečaćeni. Takvi dokazi se čuvaju u sudu odvojeni od ostalih zapisnika i dokaza. Isključeni dokazi ne mogu da budu ispitani ili korišćeni u krivičnom postupku izuzev u slučaju žalbe protiv rešenja o prihvatljivosti.

5. Svi dokazi na koje nije podnesen prigovor smatraju se prihvatljivim na glavnom pretresu, osim ako sud bio u službenoj dužnosti ne utvrdi da će prihvatljivost dokaza činiti povredu prava okrivljenog koja su garantovana Ustavom Republike Kosovo.

6. Bilo koja strana može da podnese žalbu na odluku shodno stavu 3. Žalba mora da bude podnesena u roku od pet (5) dana od prijema pismene odluke.

Član 250 (Zahtev za odbacivanje optužnice)

1. Pre drugog saslušanja okrivljeni može da podnese zahtev za odbacivanje optužnice na sledećim osnovama:

1.1. radnja za koju se tereti nije krivično delo;

1.2. postoje okolnosti koje isključuju krivičnu odgovornost;

1.3. nastupila je zastarelost ili je radnja obuhvaćena pomilovanjem ili postoje druge okolnosti koje zabranjuju krivično gonjenje; ili

1.4. nema dovoljno dokaza koji podržavaju dobro osnovanu sumnja da je okrivljeni počinio krivično delo iz optužnice.

[...]

Član 257
(Opšta pravila izvođenja dokaza)

[...]

2. Dokazi pribavljeni kršenjem odredbi krivičnog postupka nisu prihvatljivi kada to izričito propisuju ovaj zakonik ili druge odredbe zakona.

[...]

Član 415
(Osnovi izjavljivanja žalbe na rešenje)

1. Žalba se može izjaviti na rešenje sudije za prethodni postupak, sudije pojedinca, predsednika veća ili pretresnog veća ako sudsko rešenje čini povredu:

1.1. prava stranke u skladu sa Ustavom Republike Kosovo,

1.2. suštinskog prava stranke shodno ovom zakoniku,

1.3. suštinskog prava stranke shodno drugim zakonom Kosova, i

1.4. proceduralnog prava koje ima za cilj da garantuje pravo u skladu sa podstav 1.1., do 1.3. ovog člana; i

2. Stranka koja izjavljuje žalbu na odluku osnovnog suda mora pokazati da je povreda prava prouzrokovala stalnu štetu strani.

3. Ako osnov žalbe nije u saglasnosti sa stav. 1. i 2. ovog člana. Apelacioni sud može odbaciti žalbu. Žalba koja je predmet odbacivanja shodno ovom stavu može biti ponovno podnesena sa žalbom na presudu shodno članu 380. ovog zakonika.

Ocena prihvatljivosti zahteva

32. Sud prvo ispituje da li su ispunjeni kriterijumi prihvatljivosti utvrđeni Ustavom i dalje precizirani zakonom i Pravilnikom o radu.

33. S tim u vezi, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i Ovlašćene Strane] Ustava, koji utvrđuje:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnijele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinici mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

34. U pogledu ispunjenosti ovih uslova, Sud nalazi da je podnosilac zahteva ovlašćeno lice, koje osporava akt organa javne vlasti, odnosno rešenje [PN. br. 1047/2022] Apelacionog suda od 13. oktobra 2022. godine, donete u postupak odbacivanja optužnice.

35. U nastavku, Sud će oceniti da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijum iscrpljenosti pravnih sredstava, kako je definisano u stavu 7. člana 113. Ustava, stavu 2. člana 47. Zakona i tački (b) stav (1) pravila 39. (Kriterijumi o prihvatljivosti) Poslovnika o radu.

36. Sud se poziva na član 47. (Individualni zahtevi) Zakona i tačku (b) stava (1) pravila 39. Poslovnika o radu, koji utvrđuju:

Član 47.
(Individualni zahtevi)

1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagantovana prava i slobode krši neki javni organ.
2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.

Pravilo 39.
(Kriterijum o prihvatljivosti)

(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(b) ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke, ili [...].

37. Sud prvo podseća da pravilo o iscrpljivanju pravnih sredstava prema stavu 7. člana 113. Ustava, članu 47. Zakona i pravilu 39. (1) (b) Poslovnika o radu obavezuje one koji žele da iznesu svoj slučaj pred Ustavni sud, protiv osporene presude ili odluke da prvo moraju da upotrebe delotvorna pravna sredstva koja su na raspolaganju u skladu sa zakonom.
38. Pre nego što pređe na ocenu kriterijuma iscrpljenosti pravnih sredstva, Sud podseća da se okolnosti konkretnog slučaja odnose na postupak odbacivanja optužnice Osnovnog tužilaštva, preko koje su podnosilac zahteva i okrivljeni [R.M.] optuženi da su u saizvršilaštvu izvršili krivično delo „Otmica“. U postupku odbacivanja optužnice koji je pokrenuo podnosilac zahteva u Osnovnom sudu, isti je tvrdio da je postupak koji je prethodio podizanju optužnice od strane Osnovnog tužilaštva odvijen suprotno i uz povredu odredaba krivičnog postupka. U tom smislu, podnosilac zahteva je precizirao da: (i) njega i njegovog branioca nije pozvalo Osnovno tužilaštvo da učestvuju u istražnom postupku kako je utvrđeno u stavu 6 člana 132. Zakonika o krivičnom postupku; i da (ii) su neprihvatljivi dokazi i činjenice u istražnom postupku pribavljeni bez njegovog prisustva. Osnovni sud je rešenjem [PKR. br. 43/ 21] od 30. avgusta 2022. godine odbio kao neosnovan zahtev podnosioca zahteva za odbacivanje optužnice, nalazeći da iz dokaza priloženih uz optužnicu postoji osnovana sumnja da su podnosilac zahteva u saizvršilaštvu sa okrivljenim [R.M.] izvršili krivično delo za koje su optuženi, bez prejudiciranja okončanja krivičnog postupka. Kao rezultat njegove žalbe podnete Apelacionom sudu, potonji je rešenjem [PN. br. 1047/2022] od 13. oktobra 2022. godine odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio rešenje Osnovnog suda.
39. Nakon donošenja osporenog rešenja [PN. br. 1047/2022] Apelacionog suda od 13. oktobra 2022. godine, donetog u postupku odbacivanja optužnice i dok je krivični postupak protiv podnosioca još u toku, isti je podneo zahtev Sudu u kome navodi da: (i) tokom istražnog postupka koji je odvijalo Osnovno tužilaštvo, gde je nekoliko svedoka pozvano da daju iskaz i drugi optuženi, on i njegov branilac nisu bili pozvani i kao rezultat toga nisu bili prisutni tokom odvijanja istražnog postupka i uzimanja iskaza od svedoka; i kao rezultat toga (ii) nije mu data mogućnost da u istražnom postupku ospori iskaze ovih svedoka.
40. Shodno tome, podnosilac zahteva tvrdi da mu je usled odbijanja zahteva za odbacivanje optužnice od strane Osnovnog suda, koji je potvrdio i Apelacioni sud, povređeno načelo jednakosti oružja, zagantovano članom 31. u vezi sa članom 6. EKLJP-a, i povređeno je njegovo pravo na jednakost pred zakonom, zagantovano članom 24. Ustava.

41. Sud, u nastavku i u pogledu ocene obaveze iscrpljivanja svih „delotvornih“ pravnih sredstava, podseća da je njegova ocena, o tome da li je ova obaveza ispunjena, dobro utvrđena u sudskoj praksi ESLJP-a, u skladu sa kojom je, prema članu 53. [Tumačenje odredbi o ljudskim pravima] Ustava, Sud dužan da tumači osnovna prava i slobode zagwarantovane Ustavom. Ista načela su razrađena i primenjena u dobro konsolidovanoj praksi Suda, koja obuhvataju razmotrene zahteve u parničnom, krivičnom i upravnom postupku.
42. Kao što je razjašnjeno kroz sudsku praksu ESLJP-a, afirmisanu i kroz sudsku praksu Suda, na osnovu načela supsidijarnosti, svrha i opravdanost obaveze iscrpljivanja pravnih sredstava ili pravilo iscrpljivanja, jeste da ponudi relevantnim organima, pre svega redovnim sudovima, mogućnost da spreče ili isprave navodne povrede Ustava. Ova obaveza je zasnovana na pretpostavci sadržanoj u članu 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava i članu 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) EKLJP-a, da pravni poredak Republike Kosovo obezbeđuje delotvorna sredstva za zaštitu Ustavom zagwarantovanih prava i osnovnih sloboda. Ovo je važan aspekt supsidijarnog karaktera mašinerije ustavne pravde (vidi slučajeve Suda [KI106/21](#), podnosilac zahteva *Bujar Shehu i drugi*, rešenje o neprihvatljivost od 20. januara 2022. godine; [KI43/20](#), podnositeljka zahteva *Fitore Sadikaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 31. avgusta 2020. godine, stav 37; i [KI42/20](#), podnosilac zahteva *Armend Hamiti*, rešenje o neprihvatljivosti od 31. avgusta 2020. godine, stav 44; vidi takođe slučajeve ESLJP-a *Vernillo protiv Francuske*, br. 11889/ 85, presuda od 20. februara 1991. godine, stav 27; *Selmouni protiv Francuske*, br. 25803/ 94, presuda od 28. jula 1999. godine; *Kudla protiv Poljske* [VV], br. 30210/ 96, presuda od 26. oktobra 2000. godine, stav 152; *Andrášik i drugi protiv Slovačke*, br. 57984/00 i 6. drugih zahteva, odluka od 22. oktobra 2022. godine).
43. Iz ovoga proizilazi da je davanje prednosti sudskoj zaštiti prava pred redovnim sudovima i pravu na delotvorna pravna sredstva veoma važan aspekt zaštite ljudskih prava koji moraju uzeti u obzir redovni sudovi, a o čemu i Ustavni sud vodi računa ako takav slučaj podnesu ovlašćene strane i nakon što ispune kriterijume prihvatljivosti, uključujući i iscrpljenost pravnih sredstava.
44. Stoga se Sud, pri oceni da li se gore navedeni navodi podnosioca zahteva mogu izneti i u daljem postupku krivičnog postupka, koji je još u toku, poziva na: (i) relevantne odredbe Zakonika o krivičnom postupku koje utvrđuju različite faze odvijanja krivičnog postupka; (ii) obrazloženje osporenog rešenja Apelacionog suda, donetog u postupku odbacivanja optužnice; (iii) načelo, koje propisuje da se pravda krivičnog postupka mora razmotriti u celini; i (iv) obavezu redovnih sudova da primenjuju standarde i garancije utvrđene članom 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a i načela utvrđena sudskom praksom EKLJP-a tokom čitavog odvijanja krivičnog postupka.
45. Prvo, Sud se poziva na odredbe Zakonika o krivičnom postupku koji je na snazi u slučaju podnosioca zahteva. Imajući to u vidu, na osnovu člana 68. (Faze krivičnog postupka) Zakonika br. 04/L-123 o krivičnom postupku, Sud ističe da „*krivični postupak ima četiri različite faze: (i) istražna faza; (ii) optužnica i izjašnjavanje o krivici; (iii) glavni pretres i (iv) fazu pravnog leka.*“ Nakon ovoga, Sud konstatuje da na osnovu člana 240. (Krivični postupak pred sudom se vodi samo nakon podizanja optužnice) ZKPK-a, nakon završenih istražnih radnji počinje postupak podizanje optužnice od strane Tužilaštva. Na osnovu člana 242. (Postupak za podizanje optužnice) ZKPK-a, optužnica se podnosi nadležnom sudu, koji u roku od trideset (30) dana zakazuje održavanje prvog saslušanja. U nastavku, član 250. (Zahtev za odbacivanje optužnice) ZKPK-a, utvrđuje da nakon održanog prvog saslušanja i potvrđivanja optužnice, okrivljeni imaju pravo da pokrenu postupak odbacivanja optužnice. U nastavku, na osnovu člana 253. (Odbacivanje optužnice), sudija pojedinac ili predsednik veća može usvojiti zahtev za odbacivanje optužnice ako: (i) delo za koje je okrivljeni optužen ne predstavlja krivično delo; (ii)

postoje okolnosti koje isključuju krivičnu odgovornost; (iii) je nastupila zastarelost krivičnog dela, da je delo podvrgnuto amnestiji ili pomilovanju ili postoje druge okolnosti koje sprečavaju krivično gonjenje; ili (iv) nema dovoljno dokaza koji potkrepljuju osnovanu sumnju da je okrivljeni počinio krivično delo za koje se tereti u optužnici. Na osnovu člana 254. (Drugo saslušanje i zakazivanje glavnog pretresa) nakon okončanja postupka za odbacivanje optužnice, i u slučaju kada su odbijeni prigovori i žalbe okrivljenih u vezi sa odbacivanjem optužnice, počinje drugo saslušanje ili glavni pretres u krivičnom postupku.

46. Kao što je gore objašnjeno, Sud podseća da je u okolnostima podnosioca zahteva: (i) istražni postupak je vodilo i završilo Osnovno tužilaštvo; (ii) kao rezultat završetka istražnih radnji Osnovnog tužilaštva, protiv podnosioca i R.M. podignuta je optužnica za krivično delo „Otmica“; (iii) kao rezultat podizanja optužnice i prvog saslušanja, podnosilac zahteva je pokrenuo postupak za odbacivanje optužnice, koji je završen donošenjem osporenog rešenja Apelacionog suda, kojim je potvrđeno rešenje Osnovnog suda za odbijanje njegovog zahteva za odbacivanje optužnice. U nastavku, Sud nalazi da je krivični postupak protiv podnosioca zahteva u fazi glavnog pretresa, u kojem okrivljeni, na osnovu načela kontradiktornosti, imaju mogućnost da iznesu svoje navode u pogledu zakonitosti sprovedenog istražnog postupka, da ulože prigovor na dokaze i zatraže ispitivanje svedoka (vidi članove 254. - 373. ZKPK-a). Nakon završetka postupka glavnog pretresa, stranke u postupku imaju pravo da podnesu zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu (članovi 432. – 438. ZKPK-a).
47. Drugo, Sud se poziva i na obrazloženje dato u osporenim rešenjima Osnovnog i Apelacionog suda, donetim u postupku odbacivanja optužnice. S tim u vezi, Sud podseća da je Osnovni sud odbio zahtev podnosioca zahteva za odbacivanje optužnice sa obrazloženjem da iz dokaza priloženih uz optužnicu postoji osnovana sumnja da je podnosilac u saizvršilaštvu sa okrivljenim [R.M.] izvršio krivično delo „Otmica“ za koje se tereti bez prejudiciranja okončanja krivičnog postupka. U vezi sa ovim poslednjim, Osnovni sud je precizirao da: „[...]*Itokom glavnog pretresa, Sud će izvesti sve predložene dokaze u skladu sa odredbama ZKPK-a koje su na snazi*“. Dok je Apelacioni sud, svojim rešenjem, utvrdio: (i) na osnovu činjeničnog stanja optužnice, dokazano je da postoji dovoljno dokaza koji potkrepljuju osnovanu sumnju da su podnosilac zahteva i R.M. izvršili krivično delo za koje su optuženi; (ii) nedostaju ubedljivi argumenti koji sadrže jedan od četiri pravna osnova utvrđena članom 253 ZKPK-a, na osnovu kojih se optužnica može odbaciti; i (iii) krivični postupak protiv podnosioca zahteva je u fazi nakon podizanja optužnice i dokazivanje krivice ili tvrdnje u vezi sa elementima krivičnog dela će se razmotriti u narednim fazama postupka glavnog pretresa slučaja kako bi se ocenile njegove tvrdnje što se tiče elemenata krivičnog dela.
48. Treće, Sud, vraćajući se na okolnosti konkretnog slučaja, ponavlja da se tvrdnje podnosioca zahteva iznete u zahtevu pred Sudom odnose na pravo podnosioca zahteva: (i) da učestvuje u istražnom postupku koji je pokrenut protiv njega; i (ii) da ispita svedoke koji su pozvani u istražnom postupku od strane Osnovnog tužilaštva. U tom smislu, kao rezultat neučešća u navedenom istražnom postupku, navodi da mu je povređeno pravo zagarantovano stavom 4. člana 31. Ustava, u odnosu na tačku d) stava 3. člana 6. EKLJP-a.
49. S tim u vezi, Sud ponavlja da procesne garancije sadržane u stavu 4. člana 31. Ustava u vezi sa tačkom d) stava 3. člana 6. EKLJP-a odražavaju specifične aspekte prava na pravično i nepristrasno suđenje utvrđeno u stavu 1. člana 31. Ustava, u vezi sa stavom 1. člana 6. EKLJP-a (vidi slučajeve EKLJP-a *AI-Khawaja i Tahery protiv Ujedinjenog Kraljevstva* [VV], br. 26766/05 i 22228/06, presuda od 15. decembra 2011. godine, stav 118, *Schatschaschili protiv Nemačke*, zahtev br. 9154/10, presuda od 15. decembra 2015.

godine, stavovi 100–110; i slučaj Suda KI14/18, podnosilac zahteva *Hysen Kamberi*, presuda od 15. januara 2020. godine, stav 43).

50. S tim u vezi, kroz sudsku praksu ESLJP-a afirmisanu i kroz praksu Suda, naglašeno je da se pravičnost postupka mora razmotriti u celini, koja u kontekstu okolnosti podnosioca zahteva uključuje način pribavljanja dokaza, poštovanje prava odbrane, ali i interesa javnosti i žrtava, i kada je potrebno, prava svedoka (vidi slučaj Suda KI14/18, sa podnosiocem predstavke *Hysen Kamberi*, citiran iznad, stav 43).
51. U nastavku, Sud podseća da se podnosilac zahteva, u prilog tvrdnji o povredi njegovih prava zagaranovanih stavom 4. člana 31. Ustava, u vezi sa tačkom d) stava 3. člana 6. EKLJP-a, poziva na sudsku praksu EKLJP-a, odnosno slučajeva koji su uključivali razmatranje i utvrđivanje potonjeg u vezi sa proceduralnim garancijama u krivičnom postupku, uključujući i istražnu fazu krivičnog postupka. U vezi sa ovim slučajevima koje je podnosilac zahteva naveo u svom zahtevu pred Sudom, potonji primećuje da su zahtevi podnosioca zahteva podneti ESLJP-u nakon što su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva utvrđena domaćim zakonodavstvom ovih država (vidi slučajeve ESLJP-a na koji se poziva podnosilac zahteva i koji su citirani iznad: *Trofimov protiv Rusije*; *Sadak i drugi protiv Turske (br. 1)*; *Popov protiv Rusije*; *Bocos-Cuesta protiv Holandije*; *Wierzbicki protiv Poljske* i *Vidal protiv Belgije*).
52. Na kraju, Sud ističe ustavnu obavezu, utvrđenu stavom 3 člana 102. [Opšta Načela Sudskog Sistema] Ustava da sudovi sude na osnovu Ustava i zakona. Shodno tome, Sud naglašava da obaveza tumačenja ljudskih prava u skladu sa sudskom praksom ESLJP-a, utvrđena članom 53. Ustava važi i za redovno sudstvo. Stoga, Sud smatra da redovni sudovi, u skladu sa načelom kontradiktornosti i jednakosti oružja, moraju da primenjuju načela i standarde razvijene sudskom praksom ESLJP-a koja se pozivaju na garancije utvrđene stavom 4. člana 31. Ustava, u vezi sa stavom 3. člana 6. EKLJP-a.
53. U svetlu gore navedenog, Sud, na osnovu činjenice da je krivični postupak protiv podnosioca zahteva, odnosno glavni pretres u krivičnom postupku protiv njega u toku i na osnovu dobro utvrđenog načela da krivični postupak treba oceniti u celini, podnosilac zahteva, svoje navode koji se odnose na odvijanje istražnog postupka i koji su prethodili podizanju optužnice protiv njega: (i) može podneti u postupku glavnog pretresa; (ii) pozivajući se takođe i na garancije utvrđene članom 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a; i (iii) načela i standarde utvrđene sudskom praksom ESLJP-a, u skladu sa kojima su, prema članu 53. Ustava, sudovi dužni da tumače Ustavom zagaranovana osnovna prava i slobode.
54. Stoga, u smislu poštovanja načela supsidijarnosti, Sud ocenjuje da je zahtev podnosioca zahteva u ovoj fazi postupka preuranjen.
55. Sud ističe da ova tvrdnja Suda ne sprečava podnosioca zahteva da ubuduće ponovo podnese ustavni zahtev u zakonskom roku, nakon okončanja krivičnog postupka protiv njega i iscrpljivanja svih delotvornih pravnih sredstva utvrđenih važećim zakonodavstvom.
56. Konačno, Sud nalazi da je zahtev podnosioca zahteva preuranjen i da ga na osnovu člana 113.7 Ustava, člana 47. Zakona kao i pravila 39. (1) (b) Poslovnika o radu treba odbiti kao neprihvatljivim.

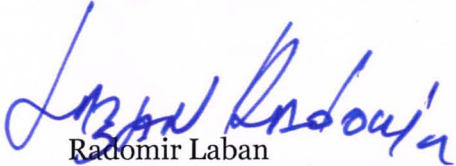
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilima 39. (1) (b) i 59. (2) Poslovnika o radu, na sednici održanoj 7. juna 2023. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Radomir Laban

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani